M/S ਰਾਜਸਥਾਨ ਆਰਟ ਐਮਪੋਰੀਅਮ

ਬਨਾਮ

ਕੁਵੈਤ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 9106)

09 ਨਵੰਬਰ, 2023

[ਏ.ਐੱਸ. ਬੋਪੰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦੇ:

(i) ਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖਪਤਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਨਿਵਾਰਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

(ii) ਕੀ ਐਨਸੀਡੀਆਰਸੀ ਨੂੰ ਕੈਰੇਜ ਬਾਏ ਏਅਰ ਐਕਟ, 1972 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ-III ਦੇ ਨਿਯਮ 22 (2) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਖੇਪ ਦੇ ਕੁੱਲ ਵਜ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਕੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸੀ। ਹੇਗ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ)। ਕੈਰੇਜ ਬਾਏ ਏਅਰ ਐਕਟ, 1972 - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਮਾਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਨ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, 40 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਮਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ - NCDRC ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 20 ਲੱਖ - ਮਲਕੀਅਤ: ਰੱਖੀ ਗਈ: ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, NCDRC ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2-ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਫੈਕਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖੇਪ ਬੁੱਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (24.07.1996) ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਲਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਮੈਮਫ਼ਿਸ ਵਿਖੇ 29.07.1996, 31.07.1996 ਅਤੇ 31.07.1996 ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਖੇਪ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਹੀਂ 2 ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਮਾਲ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲ 06.08.1996 ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ - ਏਜੰਟ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੁਕਿੰਗ ਬਾਰੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਆਮਦ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਏਜੰਟ ਨੇ ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ

ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਾਂ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਉਸਦਾ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖੇਪ 07 ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। - NCDRC ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ - ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ - ਖੇਪ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17, 19, 20, 21] ਏਅਰ ਐਕਟ, 1972 ਦੁਆਰਾ ਕੈਰੇਜ - ਅਨੁਸੂਚੀ-III ਦੇ ਨਿਯਮ 22 (2) - ਖਪਤਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1986 - ਸੈਕਸ਼ਨ 21(a)(i) - ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ - NCDRC ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 20 ਲੱਖ - ਇੱਕ ਵਾਰ NCDRC ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਕੈਰੇਜ ਬਾਏ ਏਅਰ ਐਕਟ, 1972 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਪੱਖ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਹੋਲਡ: ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ NCDRC ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਖੇਪ ਦੇ ਕੁੱਲ ਵਜ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਕੇ 2507.5 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਖੇਪ ਦੇ ਕੁੱਲ ਭਾਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਕੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਪੂਰਾ ਦਾਅਵਾ। ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ US $ 20 ਨਾਲ ਗੁਣਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੈਰੇਜ ਬਾਏ ਏਅਰ ਐਕਟ, 1972 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ-III ਦੇ ਨਿਯਮ 22 (2) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ (ਹੇਗ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ ਰੁ. 20 ਲੱਖ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਵੀ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਐਨਸੀਡੀਆਰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1986 ਦੀ ਧਾਰਾ 21(ਏ)(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 20 ਲੱਖ ਸਿਰਫ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਸਾਖ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ - ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਰਾਹਤ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 24] ਦਿਲਾਵਰੀ ਐਕਸਪੋਰਟਰ ਬਨਾਮ ਅਲੀਟਾਲੀਆ ਕਾਰਗੋ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2010) 5 SCC 754: [2010] 4 SCR 927 – 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਮਰਰਜ਼। ਟਰੋਜਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਐਮ.ਐਨ.ਐਨ. ਨਾਗੱਪਾ ਚੇਤਿਆਰ ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 235: [1953] ਐਸਸੀਆਰ 789; ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪ੍ਰਿਆ ਗਾਂਗੁਲੀ ਆਦਿ ਆਦਿ ਬਨਾਮ. ਲਖਨਊ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਏਆਈਆਰ 1984 ਐਸਸੀ 186: [1984] 1 ਐਸਸੀਆਰ 302; ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

ਬਨਾਮ. ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਏਆਈਆਰ 1991 ਐਸਸੀ 409; ਭਾਰਤ ਅਮ੍ਰਿਤਲਾਲ ਕੋਠਾਰੀ ਬਨਾਮ. ਦੋਸੁਖਾਨ ਸਮਦਖਾਨ ਸਿੰਧੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਏਆਈਆਰ 2010 ਐਸਸੀ 475: [2009] 15 ਐਸਸੀਆਰ 662; ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) by Lrs. ਬਨਾਮ. Lrs ਦੁਆਰਾ ਉਗ੍ਰਸੇਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) & Ors. 2010 (11) SCC 557: [2010] 7 SCR 346 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.9106। 1997 ਦੀ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ.229 ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖਪਤਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਨਿਵਾਰਣ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ 1.10.2012 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. ਸੂਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਦਿਨੇਸ਼ ਸੱਭਰਵਾਲ, ਬ੍ਰਜ ਕੇ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਪਰਨਾ ਝਾਅ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਿਮਾਨੀ ਭਟਨਾਗਰ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਯਾਦਵ, ਰੁਚਿਤ ਮੋਹਨ, ਧਰੁਬਜੀਤ ਸੈਕੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਸਨੀਤ ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਧੁਰਿਮਾ ਟਾਟੀਆ, ਐਸ ਸੀ ਬਿਰਲਾ, ਸੁਬਰਤ ਬਿਰਲਾ, ਐਡਵ. . ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ. ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖਪਤਕਾਰ ਝਗੜਾ ਨਿਵਾਰਣ ਕਮਿਸ਼ਨ 1 ਦੁਆਰਾ 1997 ਦੀ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 229 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 01.10.2012 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਕ੍ਰਾਸ ਅਪੀਲਾਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ US$500750/- ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। 31.07.1996 ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 9% ਸਲਾਨਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ 20 ਲੱਖ ਘੱਟ ਹੈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਮਰੀਕਾ ਸਮੇਤ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦਸਤਕਾਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਤੋਂ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਸੋਨੋਮਾ ਇੰਕ. ਹੈਂਡੀਕ੍ਰਾਫਟ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਯੂ.ਐਸ.ਏ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਦ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 26,859.5 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਭਾਰ ਵਾਲੇ 1538 ਪੈਕੇਜਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟਾਂ ਭੇਜਣੀਆਂ ਪਈਆਂ। ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰਤੀਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 22.07.1996 ਨੂੰ, ਮਾਲ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ 7 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਮਫ਼ਿਸ ਵਿਖੇ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੀ ਖੇਪ 31.07.1996 ਤੱਕ ਮੈਮਫ਼ਿਸ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣੀ ਸੀ।

3. ਸਪੁਰਦਗੀ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਖੇਪਾਂ ਮੈਮਫ਼ਿਸ (ਯੂਐਸਏ) ਵਿਖੇ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀਆਂ। ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੇਪਾਂ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ

05.08.1996 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਡਿਲਿਵਰੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 06.08.1996 ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਡਿਲੀਵਰੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਖੇਪ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ।

4. ਮਾਲ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਮਾਲ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੇ 23.08.1996 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਲ ਟੋਟੋ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਬਾਕੀ ਡੱਬੇ ਕਿੱਥੇ ਹਨ।

5. ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਲੁਫਥਾਂਸਾ ਕੋਲ 69 ਡੱਬੇ ਪਏ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1, ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 30.08.1996 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2, ਛੋਟੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ. 07.09.1996 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪੂਰੇ ਭਾੜੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੇ 288 ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 104 ਡੱਬਿਆਂ ਦੀ ਛੋਟੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਰ ਡੱਬੇ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 04.08.1997 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

6. ਆਖਰਕਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ NCDRC ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 24,48,345/- ਖੇਪਾਂ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਖਰਚੇ; ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਵੱਕਾਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 20 ਲੱਖ; 7042.00 ਡਾਲਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ, ਜੋ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ; 18% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 24.07.1996 ਨੂੰ ਬੁੱਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ, ਜੋ ਕਿ 31.07.1996 ਤੱਕ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਸਤੰਬਰ, 1996 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੈਂਡਲਿੰਗ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। 03.09.1996 ਤੋਂ 12.09.1996 ਤੱਕ 40 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਰੀ ਨਾਲ।

8. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਲ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਇੱਕ ਖਾਸ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ, ਸਮਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਰਤੀ ਹੈ।

9. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ NCDRC ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। 1, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਕੈਰੇਜ ਬਾਏ ਏਅਰ ਐਕਟ, 1972 ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਪੱਖ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

10. ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਪਰੀਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1. ਗੱਡੀਆਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਵਾਜਬ ਦੇਖਭਾਲ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੇਪਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਸਮਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

11. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ 1 ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਵੈਤ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਖੇਪ ਭੇਜੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਵੈਤ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਅਤੇ ਮੈਮਫ਼ਿਸ ਵਿਖੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟਾਪ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਖਰਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਖੇਪ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ.

12. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਆਖਰਕਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ NCDRC ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

13. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

14. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, NCDRC ਨੇ 21.05.2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ 1822 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ 104 ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੈਰੇਜ ਬਾਏ ਏਅਰ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਵਜ਼ਨ ਨੂੰ US $ 20 ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ US $ 36440 ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਕਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 01.10.1996 ਤੋਂ @ 9% ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਖੇਪ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਐਨਸੀਡੀਆਰਸੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਕੁਵੈਤ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ।

15. NCDRC ਦੇ 21.05.2003 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ C.A.No. ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। 2003 ਦਾ 8211 ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 15.03.2011 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ NCDRC ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਸ NCDRC ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

16. ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੇਪ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 25037.5 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। US$20 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਨਾਲ ਗੁਣਾ। ਹਰੇਕ ਜੋ US $500750 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 20 ਲੱਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 20 ਲੱਖ @ 9% w.e.f. 31.07.1996 ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਪੀੜਾ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ। 5 ਲੱਖ

17. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, NCDRC ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2-ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਫੈਕਸ ਸੁਨੇਹਾ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਲਈ ਖੇਪ ਬੁੱਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਮੈਮਫ਼ਿਸ ਵਿਖੇ 29.07.1996, 31.07.1996 ਅਤੇ 31.07.1996 ਨੂੰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਖੇਪ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਜਸਥਾਨ ਆਰਟ ਐਂਪੋਰੀਅਮ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲ 06.08.1996 ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ।

18. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਮੈਮਫ਼ਿਸ ਵਿਖੇ 30.08.1996 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 24.09.1996 ਦੀ ਆਪਣੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, NCDRC ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗਾਹਕ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਕੇ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਸਤੰਬਰ, 1996 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

19. ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ NCDRC ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ 24.07.1996 ਨੂੰ ਬੁੱਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੇਪ ਡੇਢ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਅਰਥਾਤ 03.09.1996 ਤੋਂ 12.09.1996 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਈ ਗਈ ਸੀ।

20. NCDRC ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਏਜੰਟ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਡੱਗਾ ਏਅਰ ਏਜੰਟ) ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਬੁਕਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 31.07.1996 ਤੱਕ ਮੈਮਫ਼ਿਸ ਵਿਖੇ ਮਾਲ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਸਮਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਏਜੰਟ ਨੇ ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਖੇਪ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 - ਕੁਵੈਤ ਏਅਰਵੇਜ਼ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਉਸਦਾ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖੇਪ 07 ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦਿਨ ਐਨਸੀਡੀਆਰਸੀ ਨੇ ਸਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਵਾਈ ਭਾੜੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰੀ ਭਾੜੇ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਖੇਪ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੁੰਦਰੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ 25 ਤੋਂ 30 ਦਿਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਛੇਤੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਭਾੜੇ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਇਸਲਈ, ਖੇਪ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਰੇਜ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ 13(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਏਅਰ ਐਕਟ 1972

21. ਕੈਰੇਜ ਬਾਏ ਏਅਰ ਐਕਟ 1972 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ 13 (3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ: “19. ਕੈਰੀਅਰ ਯਾਤਰੀਆਂ, ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। “13 (3)। ਜੇ ਕੈਰੀਅਰ ਮਾਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਮਾਲ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਖੇਪਕਰਤਾ ਕੈਰੀਅਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੱਡੀ ਦਾ ਠੇਕਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਖੇਪ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਖੇਪ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ

ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਏਜੰਸੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.1 ਦਾ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। 22. ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 186 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਏਜੰਟ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਹਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦਿਲਾਵਰੀ ਐਕਸਪੋਰਟਰ ਬਨਾਮ ਅਲੀਟਾਲੀਆ ਕਾਰਗੋ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.2 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 17 ਤੋਂ 20 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ: - “17. ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 186 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਠੇਕਾ ਐਕਟ") ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 187 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੋਲੇ ਜਾਂ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭਾਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਬੋਲੀਆਂ ਜਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜਾਂ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 18. ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ: “188. ਏਜੰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੱਦ।—ਇੱਕ ਏਜੰਟ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਹਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

19. ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ: “237. ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਿ ਏਜੰਟ ਦੀਆਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਨ।—ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਨੇ, ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਏਜੰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ।"

20. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ, ਬੇਸ਼ਕ, ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਕੋਲ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਆਪਣੇ

ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ? ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ 3 ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ 1 ਉਸ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਜੋ ਜਵਾਬਦਾਤਾ 3 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

23. ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.1 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਇਸ ਦਾ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਵਾਅਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਧਾ ਮਹੀਨਾ, ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਹੋਈ।

24. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ NCDRC ਦੁਆਰਾ 2507.5 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਖੇਪ ਦੇ ਕੁੱਲ ਵਜ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਕੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਹੈ। US$20 ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਨਾਲ ਗੁਣਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੈਰੇਜ ਬਾਏ ਏਅਰ ਐਕਟ, 1972 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ-III ਦੇ ਨਿਯਮ 22 (2) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ (ਹੇਗ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। 20 ਲੱਖ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ US $50070 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇਗਾ। 20 ਲੱਖ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਵੀ, ਅਸੀਂ NCDRC ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1986 ਦੀ ਧਾਰਾ 21(a)(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। . 20 ਲੱਖ ਸਿਰਫ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵੱਕਾਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ. ਇਹ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਰਾਹਤ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਅਸੀਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰਰਸ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਟਰੋਜਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਐਮ.ਐਨ.ਐਨ. ਨਾਗੱਪਾ ਚੇਤਿਆਰ3, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪ੍ਰਿਆ ਗਾਂਗੁਲੀ ਆਦਿ ਆਦਿ। ਲਖਨਊ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.4., ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ. ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.5., ਭਾਰਤ ਅਮਰਤਲਾਲ ਕੋਠਾਰੀ ਬਨਾਮ. ਦੋਸੁਖਾਨ ਸਮਦਖਾਨ ਸਿੰਧੀ ਅਤੇ ਆਰਐਸ6., ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲਆਰਐਸ ਦੁਆਰਾ। ਬਨਾਮ. Lrs ਦੁਆਰਾ ਉਗ੍ਰਸੇਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) & Ors. 7

25. ਵਿਗੜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ NCDRC ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਵੇਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ

ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ(ਜ਼), ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਹੈੱਡਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ: ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈਆਂ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate